

SUCKEN

Nr. 2, 2008

För, av och om Sveriges Unga Katoliker

om den Helige Andes kraft

SUCKEN

Sucken är en medlemstidskrift för Riksförbundet Sveriges Unga Katoliker (SUK). Alla registrerade medlemmar över 13 år får Sucken fyra ggr/år.

Suckens material produceras främst av unga katoliker för unga katoliker. Sucken bör inte ses som den Katolska Kyrkans officiella trycksak.

Kontakt: sucken@suk.se

Redaktör & layout:
Kristoffer Mauritzson
08 – 642 38 19

Redaktionsgrupp:
Gustav Ahlman, Linköping
Sara Al-Basri, Stockholm
Heba Faraj, Gävle
Andreas Johansson, Umeå
Br. Johan Lindén OP, Lund
P. Mariusz Chamarczuk SDB, Stockholm

ISSN 0346–1998

Ansvarig utgivare:
Rebecca Offermans

Tryck: Exakta, Hässleholm

Sveriges Unga Katoliker
Box 4007
102 61 Stockholm

Besöksadress:
Skånegatan 65, Stockholm

Tel: 08 – 641 78 15
Fax: 08 – 556 017 74

www.suk.se

ANDENS KRAFT blir konkret i bönegemenskapen

Temat för årets Världsungdomsdag är taget ur Apostlagärningarna 1:8: ”Ni skall få kraft när den heliga Anden kommer över er, och ni skall vittna om mig.”

Detta tema kan nog uppfattas som både häftigt, lite skrämmande och abstrakt. Här tänkte jag kort delge hur jag tror att det kan förverkligas i praktiken.

Vi har inte förmågan att älska och vittna om Guds kärlek i egen kraft. Den enda möjlighet vi har att förverkliga detta är att låta den helige Ande förverkliga det i oss. Sakramenten är de konkreta platser där vi vet att vi får ta emot denna kraft och nåd.

Men det räcker inte med att konstatera att vi en gång har blivit döpta och kanske konfirmerade, och att vi regelbundet går till mässan och till bikt. Vi måste också låta denna kraft bli riktigt verksam i alla delar av våra liv. Här är bönen ett livsviktigt instrument.

Det som jag tror kan hjälpa den enskilda bönen är att försöka hitta eller bilda små bönegrupper där man kan träffas regelbundet, dela böneämnen och be för varandra. Själv har jag varit med i ett flertal bönegrupper, som varit ganska olika sinsemellan. Ett par av dessa grupper har, efter att man kort nämnt sina böneämnen, i huvudsak hållit sig till en fast stomme, typ rosenkransen. Andra har byggt på att man fritt (med Guds hjälp) formulerar böner utifrån de andras böneämnen.

Vissa grupper har varit mest inriktade på personliga behov, medan andra ber mer för nöden i världen. Vissa grupper träffas i församlingens lokaler, i andra träffas man hemma hos varandra. Jag kan inte säga att något av detta är klart bättre eller sämre än något annat. Huvudsaken är att

man hittar en grupp och en form som man känner sig hemma i. Då blir bönegruppen en plats där vi får erfara allt mer av Guds kärlek.

När vi så småningom märker hur Guds kärlek uppfyller oss, är vi kallade att vara kanaler för denna kärlek till alla som vi möter. Här gäller det också att ”bara” vara öppen för att låta den helige Ande vittna genom oss. Alla har sitt eget sätt att vittna om Gud. Vi är kallade till att vittna genom just det som vi är bra på, som vi har fått som gåva av Gud. Till exempel kan det handla om att osjälviskt tjäna medmänniskor, spela instrument, skriva, berätta, ge oförtjänta leenden, be för världen eller något annat.

Det viktiga är att vi inte underskattar vad vi faktiskt kan bidra med till Guds Kyrka. Djupast i oss finns svaret på hur just vi är kallade att vittna. Men sedan finns nästan alltid både inre och yttre röster som säger ”inte ska väl jag”, ”inte ska väl du”. Dessa röster vill vilseleda oss att inte göra något för Guds rike. Men om vi bara litat på Gud och det är Hans kraft som verkar i oss, kan vi frimodigt gå in i den missionstjänst som Gud kallar oss var och en till. ❀

Ola Samnegård
Suppleant
SUKs riksstyrelse

I detta nummer:

- 4 – 5 Klippt & Skuret
- 6 – 9 Från Död till Liv
- 10 Helgonkrönikia
- 11 Hur nära vill vi komma?
- 12 – 13 I förnyelsens tjänst.
- 14 – 15 Inför Världsungdomsdagarna.
- 16 Möt styrelsen.
- 17 Vandra, skriv, släpp taget!
- 18 – 19 Fotboll och framtidskongress.
- 20 Skåningar i stockholm.
- 21 På G i regionerna
- 22 Boktips + Kallelsereträtt
- 23 Jobbannons

Temat

Årets Världsungdomsdag har temat "Ni skall få kraft när den helige anden kommer över er, och ni skall vittna om mig." (Apg 1:8). Därför handlar detta nummer om Andens Kraft.

Våra ord räcker inte till för att beskriva vem Anden är eller vad Anden gör. Men vi måste börja någonstans, så att vi inte går miste om Guds stora gåva.

På omslaget

...syns Matilda Löfström i sin lägenhet tillsammans med den Helige Ande. På sid. 15 berättar Matilda om VUDen 2000 och dess betydelse för henne.

Har du tankar, idéer
eller synpunkter på
Sucken eller något av
innehållet? Skriv till
sucken@suk.se!

KONCEPT OCH SKURERT

Nyheter och händelser från när och fjärran

Unik manifestation

Sucken var naturligtvis närvarande vid Jesusmanifestationen i Stockholm den 3 maj. Över 12 000 kristna från många olika kyrkor och samfund samlades på torgen i Stockholm. Efter sång, bön och predikan tågade alla till Kungsträdgården för fortsatt program. Ett unikt och härligt tillfälle att visa Sverige att vi är många som fortfarande sätter vårt hopp till Kristus.

Text & Bild: Kristoffer M

Somliga säger att det saknas kallelser. Men Gud fortsätter att kalla. Ja, Han kallar – man måste bara lyssna.

Maria de Anima Christi van Ejik leder Herrens Tjänare och Jungfruns av Marará, en kongregation med nunnor som grundades för 20 år sedan i Argentina. Idag har kongregationen över 900 medlemmar över hela världen, och kallelserna fortsätter att öka...

Samma men olika

Kyrkan på bilden ligger i Prag och har aldrig använts som nattklubb. Men i Mascotte, Florida håller en liten församling på att renovera och bygga om en nyinköpt lokal som tills nyligen varit – en strippklubb! Den nya kyrkan beräknas rymma ca 300 personer och skall stå klar i slutet av hösten.

Central Florida News 13

Påvens Hörna

Fika som Benedikt

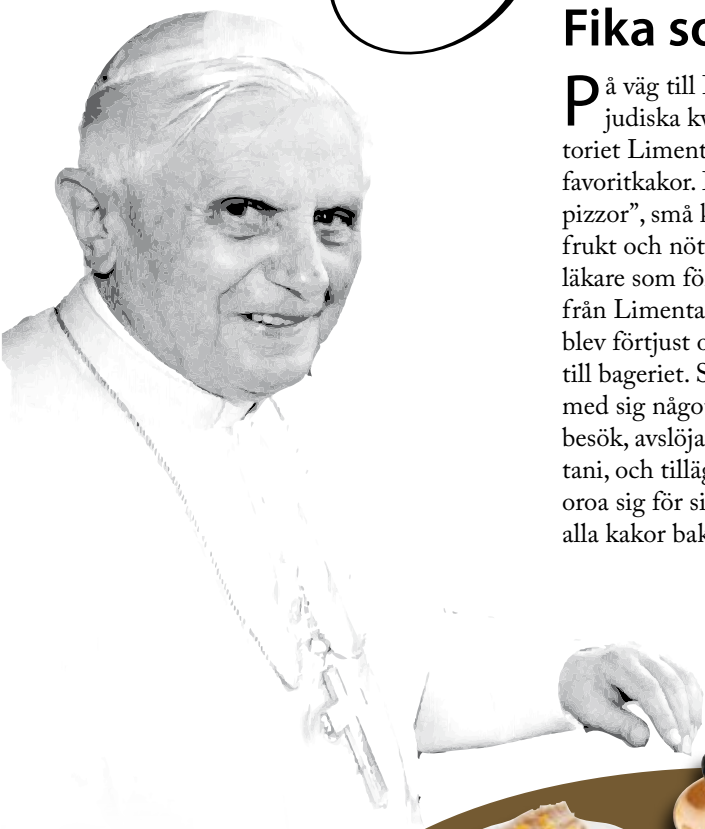
På väg till Italien i sommar? I Roms judiska kvarter ligger det lilla konditoriet Limentanis, som levererar påvens favoritkakor. Deras specialitet är ”judiska pizzor”, små kakor fyllda med kanderad frukt och nötter. Det var en av påvens läkare som först gav en påse med kakor från Limentanis till Benedikt, som genast blev förtjust och skickade ett meddelande till bageriet. Sedan dess köper läkaren med sig något från Limentanis inför varje besök, avslöjar ägarinnan Vilma Limentani, och tillägger att påven inte behöver oroa sig för sin kolesterolhalt, eftersom alla kakor bakas utan animaliskt fett.

wantedinrome.com

Vår flygande herde

Några fakta om Påvens flygplan: På sina resor över världen flyger den Helige Fadern med ett Alitalia Boeing 777, som fått namnet Shepherd One. Planet har tre avdelningar: ett för påven och hans närmaste medarbetare. Bakom dem finns en avdelning för journalister (under resan till USA i våras följde 101 journalister med i planet, till ett pris av ca 30 000 kronor/person). Påven har också ett kontor och sammanträdesrum på planet, samt ett sovrum med en säng, en böneplats och ett krucifix. Ombord finns också ett litet podium där påven kan hålla presskonferenser.

wdtpers.com

Obs – Bilden är ett kollage!

Från Död till Liv

Saras liv var slut vid 23. Åtta år senare är hon mer levande än någonsin. Här följer hennes resa – steg för steg.

11 år. Jag bestämmer mig för att banta. Jag äter frukost hemma, sen knäckebröd utan smör i skolan. Efteråt till en kompis. När det är dags för middag, drar jag hem och säger att jag redan ätit. De kommer på mig efter ett tag. Men jag har bestämt mig – ingen, ingen ska någonsin tvinga mig att vara ett fetto. Aldrig mer, det är slut med det nu.

Jag är extremt blyg, både hemma och på skolan. I sjuan börjar en ny kille i klassen. Han tycker om att sitta längst bak i klassrummet och stöna och ropa mitt namn. Sedan kommer alltid: "Fan vad äcklig du är! Vem vill väl ha dig?" Mitt problem var

att jag var fet. I sjuan är jag inte det längre. Mitt problem var att pappas fru körde med mig, att hennes son slog mig, att mammas pojkvän höll fast mig och tog på mig och att de drack för mycket hemma. Jag brukade vilja gå till skolan. Nu vill jag det inte längre. Jag ligger på toalettgolvet varje morgon och vrider mig av magont. Vart vill jag? Bort.

13 år. Jag har börjat ha hemliga tröstningsorgier. Livrädd för att gå upp i vikt. Jag känner mig äcklig, äcklig, äcklig.

14 år. Jag och en tjejkompis gör häxblandning. Det är första gången jag dricker alkohol och jag kräks ut genom

hennes sovrumsfönster. Men jag vaknar lugn. Jag har hittat vad jag söker. Om jag dricker på söndag kan jag vara lite påverkad på måndag och tisdag. Det räcker för att hinna kaxa mot den där idiotiska killen i skolan. Detta är min revansch.

15 år. Jag och min kompis dricker ur hennes föräldrars förråd. Vi sminkar oss och då får vi köpa folköl. Pappas fru får nog av mig och jag får flytta till morsan. Hennes nya pojkvän langar åt mig. Jag hänger med en kille i några månader och han kallar mig för hora. Jag tycker inte att jag är värd bättre. Vi har sex och han utnyttjar mig.

16 år. Jag dricker hemma och på skolan. Jag sänker betygen kraftigt till slutet av nian. Jag bryr mig inte längre.

17 år. Börjar gymnasiet men orkar inte och tar ett år ledigt. Jag tycker att jag är hemsk när jag dricker för mycket. Det händer oftast när jag går på fest. Jag spy och mina kompisar börjar lämna mig. Jag har börjat få blackouts.

18 år. Jag måste sluta dricka. Jag ska aldrig mer ta ett enda glas. Aldrig att jag blir som pappa och hans fru och sitter i nån förort och super. Inte jag, för nu är det slut med det. Jag flyttar hemifrån och lever på ingenting. Börjar tröstata och blir panikslagen. Jag kommer bli fet! Jag slutar äta och börjar träna. Tre timmar på gym, ett äpple, hem, kvällsjogging, sova, vakna med ångest, morgonjogging, lite juice och knäckebröd... Men jag klarar inte mer än några veckor innan febern kommer och jag måste lägga mig i sängen. Och då måste jag äta för att stå ut med mig själv. Jag känner mig äcklig, äcklig, äcklig... Försöker igen och samma sak händer.

19 – 22 år – Jag går ut gymnasiet med ofullständiga betyg. Efteråt orkar jag inte skaffa mig jobb, utan driver runt på Stockholms gator, bor hos kompisar och i ödehus. Till våren 1997 kommer jag in på en folkhögskola där jag bor i två år.

Nu måste det bli slut på mitt ätande. Jag provar att fasta, men så fort jag börjar äta igen är jag utom kontroll. Jag slutar äta socker, men det slutar med åtta äpplen till frukost och ett kilo russin till nattmål. Sedan provar jag homeopati, tryckpunkts-teknik, gluten- och laktosfri kost, vegankost, ekologisk diet, att unna mig äta vad jag vill, sen tillbaka till fasta igen... Ingenting hjälper, allt blir snarare värre. Under hela perioden går jag i samtalsterapi två gånger i veckan.

23 år. På gatan i Stockholm. En vanlig dag består av att jag vaknar hos någon bekant, mamma eller i ett ödehus och jag bestämmer mig för att inte hetsäta idag. En timme senare har jag stoppat i mig allt jag inte skulle äta och det är dags att ta en runda på stan och se vilka affärer och torghandlare kan ge bort gammal mat. Om det inte fungerar eller om jag inte orkar tigga snattar jag. På något lämpligt ställe stoppar jag i mig vad jag hittat och om jag har tur kan jag kräkas upp en del av det. Sedan är det dags för en till runda och jag hoppas att jag får så det räcker för kvällen och morgonen efter.

Sommar. Jag är 23 år och mitt liv är slut. Solen skiner och bikinimodellerna stirrar uppfordrande på mig från reklampelarna. Jag är ständigt rädd för två saker: att inte

hitta tillräckligt med godis, bröd, kakor eller vad som helst och att inte kunna kräkas upp dem efteråt. Jag inser att jag kommer att dö inom några år, om inte av mitt missbruk så av självmord. Tanken på min 14-åriga lillasyster tvingar mig att fortsätta försöka. Jag klarar inte av tanken att göra henne så ledsen.

Det råkar finnas en telefon där jag vaknar en dag. Jag öppnar Rosa Sidorna: Anorexi-kontakt, Anorexi- och bulimienheten, An... Anonyma Överätare. Jag ringer alla. På en klinik förklarar en trevlig röst att de har åtta månaders väntetid. Och förresten hur mycket undervikt har jag? Ingen alls. Ja, då kan jag ställa mig i kö så kontaktar de mig om åtta månader. Var ska de kontakta mig? Jag förklarar att jag inte har något hem. Det finns Stadsmissionen, säger de. Jag lägger på.

Anonyma Överätare, mitt sista hopp. Det nappar. Jag får komma nästa dag. Hur mycket kostar det – jag har ju inga pengar? Det kostar inget, det är bara att komma, det finns fem möten i veckan.

Jag inser att jag kommer att dö inom några år, om inte av mitt missbruk så av självmord.

Så slutade mitt liv. Och ett nytt började. Jag önskar att jag kunde säga att jag tog till mig 12-stegsprogrammet vid första kontakten med OA: Anonyma Överätare. Men det tog mig ytterligare 3 år att böja mig ända till marken och säga: "Gud, jag behöver dig, och jag är beredd att göra vad som helst".

För mer än 70 år sen hade en man som hette Bill Wilson varit med om ungefär samma sak som jag under mina första 23 år. Fast hans drog var alkohol och min var mest socker och mat. Han blev fri från sin alkoholism genom att söka kontakt med Gud. När han blivit frisk hjälpte han andra att göra likadant, och de blev också friska.

När hundra personer blivit av med sitt drickande skrev de en bok som heter Anonyma Alkoholister. Idag kallas den ofta för Stora Boken. Den innehåller noggranna instruktioner för hur man kan bli frisk från sitt missbruk och leva ett lyckligt liv tillsammans med Gud. Stora Boken innehåller ett program med tolv steg, oftast kallat för tolvstegsprogrammet. Stora Boken riktar sig till alkoholister men vem som helst kan använda sig av stegen för att må bättre eller bli av med ett missbruk.

Eftersom Bill Wilson och hans vänner snart insåg att de måste kunna hjälpa människor med olika religioner är Stora Boken skriven så att man kan använda den vare sig man är kristen, jude, muslim eller har någon annat slags tro. Det viktiga är att man är villig att tro på Gud och att Han kan hjälpa en att bli fri från missbruket.

I Tolvstegsprogrammet uppmuntrades jag att söka en personlig kontakt med Gud så som jag uppfattade Honom. Det var inte helt lätt. Jag hade förlorat min barnatro och blivit en gudsförnekare.

Men min sponsor (kontaktperson) sa att detta var det enda sättet att bli fri från mitt missbruk, och jag hade ju redan förlorat allt. Så jag slängde bort resterna av min skamfylade stolthet och bad: "Gud, om du finns, så hjälp mig!"

Stora Boken säger att när vi närmar oss Gud så visar Han sig för oss. Detta löfte har Han verkligen uppfyllt. Det står också att Gud förser oss med allt vi behöver, bara vi håller oss nära Honom och utför Hans arbete väl. Även detta löfte har min vän Gud hållit, och håller fortfarande. Jag hade många problem. Han har löst de flesta av dem men mitt liv är fortfarande en helandeprocess tack vare Hans nåd. Han befriade mig från min ätstörning lika lätt som om den hade varit en svårartad förkylning. Och jag som hade kämpat hela livet! Men detta var bara en början.

Jag minns ett av mina första besök i en kyrka sedan jag hittat Tolvstegsprogrammet. Jag hade brutit armen efter att mitt vänstra knä gått ur led. Efter operationen staplade jag ut från sjukhuset med en krycka under högerarmen och en mitella under vänstra. Jag visste att jag hade misskött mina knän – jag hade dansat. Sedan jag var ca 9 år gammal hade mina knän hoppat ur led med jämna mellanrum och jag hade blivit opererad utan

resultat under högstadiet. Orsaken var en medfödd defekt, som innebär att knäskålarna är alltför grunda och sitter för högt upp.

Denna gång erbjöds jag en större operation som skulle hålla knäskålarna på plats. Men operationen riskerade också att ge mig ständig värk resten av livet. Skulle jag ta risken? Jag haltade in i Katarina Kyrka, la ifrån mig kryckan och knäböjde så gott det gick. "Gud, det är du som bestämmer. Visa mig om jag ska ta operationen eller inte." Jag kände inget särskilt när jag reste mig upp och gick ut, bara ett lugn som alltid kom när jag bad till min okände Gud. Men 7.5 år har förflutit och mina knän har inte gått ur led sedan dess, trots att jag dansar så fort tillfälle ges.

I Tolvstegsprogrammet hade jag lärt mig att utveckla en medveten kontakt med Gud och lyssna på Hans röst inom mig, eftersom det är "endast där Han kan erfaras". Efter allt Han gjort för mig längtade jag förstås efter att vara nära Honom och lära känna Honom bättre. Söndagsmässorna i Svenska Kyrkan blev snart en ru-

tin för mig som jag inte kunde leva utan. Men jag såg mig inte som kristen. Som barn hade jag nämligen varit "smygkristen", i en ateistisk familj. När livet sedan blev svårare och svårare i tonåren, upplevde jag det som ett svek från Jesus sida.

Detta har jag lärt mig – att aldrig, aldrig sluta kommunicera med Gud.

Men nu blev min längtan allt djupare och sommaren 2003 sökte jag en reträtt för att bara vara med Gud. När jag kom till Röggle Kloster i Skåne hade jag aldrig träffat en katolik. Jag var säker på att om systrarna fick veta något om mitt syndiga förflutna och min familj skulle jag få åka hem.

Efter sommaren på klostret kom jag hem och upplevde att Gud berättade i mitt hjärta att jag tillhörde den Katolska Kyrkan. En andlig kamp för att acceptera och ta emot Jesus började. Att bearbeta min barndoms besvikelse och ilska mot Honom tog ytterligare ett år. Till slut hände det på en alfakurs (grundkurs i kristen tro), genom en frikyrkopastors förbön: Jag fylldes av frid och ett inre ljus, och visste att Jesus hade "återvänt" i mitt liv. Min anonyme vän och läkare hade fått ett namn. Efter denna upplevelse sökte jag mig till Katolska kyrkan, började i undervisning och blev upptagen sommaren 2006.

När jag så lärt mig att lyssna till Herren har Han kunnat hela mig från flera åkommor genom att direkt vägleda mig till helande. Så var fallet när jag blev fri från min depression. Sedan 5 års ålder har jag plågats av ångest, panikattacker och depressioner. Som 18-åring var jag intagen på "psyket" för detta.

Jag har åkt in till akuten med vad mina vänner trodde var blindtarmen, men vilket visade sig vara svår ångest. Jag har haft mardrömmar, hyperventilerat, haft

panikångestattacker och yrsel och jag har behandlats med antidepressiv medicin och terapi. Ingenting har gjort mig frisk, även om all behandling har gett tillfällig lindring.

En dag kort efter min upptagning, då min ångest återigen blivit outhärdlig trots medicin, hörde jag en röst i mitt hjärta: ”Ta inte en tablett till.” Den dagen åkte jag till Röggle Kloster igen, för att vara volontär i två veckor. När jag kom dit fortsatte rösten: ”Här är du trygg, stanna här.” Jag slutade ta medicinen och bad systrarna om att få stanna en längre tid. Vi kom överens om en provotid på några månader. Men först åkte jag hem, sa upp lägenheten och sålde eller gav bort allt jag ägde. Under tiden kollapsade jag i vad som visade sig bli min värsta depression dittills. Läkaren som sjukskrev mig ville skicka mig till psyket igen. Men jag visste att jag skulle till klostret.

Trots att jag hade varit sängliggande flera dagar och inte ens klarat av att åka buss eller sköta ärenden utan att kollapsa, kände jag mig omedelbart bättre när jag kom till Röggle. Jag klarade av att arbeta de fyra timmar per dag som behövdes för att kunna bo hos dem gratis. Jag deltog i stort sett i all daglig bön och fick själavårdande samtal då och då. Jag gick långa promenader och pratade med Gud. Jag öste min vrede och sorg över Honom, förbannade Honom och tiggde om att Han inte skulle lämna mig trots min botenlösa vrede. Detta är vad jag lärt mig i tolvstegsprogrammet – att aldrig, aldrig sluta kommunicera med Gud. Tredje steget innebär ett beslut att lämna över mitt liv och min vilja i Hans omsorg. Jag har hållit fast vid detta, vad som än hänt.

När jag var beredd, sände Gud en dominikanfader till klostret, som var både psykolog och präst. Jag bad om ett samtal med honom och frågade om råd gällande min depression. Han sade att jag skulle delta i systrarnas eukaristiska tillbedjan varje morgon och böna och be till Jesus

om helande. Jag tog förslaget på fullaste allvar. Efter en och en halv månad konstaterade syster Else-Marie: ”Och din depression, den märker vi inget av numera!” Det var sant. Jag var frisk! Efter ett helt liv av ångest hade jag nästan svårt att tro det, men nu har det gått ett år och tre månader och jag har precis haft min första vinter på 26 år utan varken depression eller mediciner.

De exempel jag just beskrivit är bara en liten bråkdel av alla mirakel som händer i mitt och andras liv tack vare Guds nåd och den Helige Andes kraft. Idag pluggar jag, och arbetar mycket med att hjälpa andra alkoholister och tvångsmässiga ätare. Det ger tillfälle att bevittna andras helanden och uppmuntrar mig i min relation till Gud.

För mig är det viktigt att skilja på mitt medlemskap i Anonyma Överätare eller Anonyma Alkoholister och mitt medlemskap i Katolska Kyrkan. Alla sjuka, oavsett vilken tro de har, kan bli hjälpta i programmet. Men jag tror att genom att arbeta med de tolv Stegen blir jag också en bättre katolik och kan leva ännu närmare Jesus.

Det finns flera olika grupper som arbetar med boken Anonyma Alkoholister (Stora Boken), som innehåller det ursprungliga Tolvstegsprogrammet. Jag skulle vilja uppmuntra alla som har problem med något tvångsmässigt beteende som ätande, drickande, narkomani eller sex- och kärleksmissbruk att söka sig till detta program. Fråga efter en sponsor (kontaktperson) eller en grupp som kan hjälpa dig att arbeta med Stora Boken. Sådana grupper heter ofta saker som ”Stora Boken-gruppen”, ”Nybörjargruppen” eller ”Into Action”. I faktarutan hittar du mer information. ❀

Sara

Om du vill komma i kontakt med Sara kan du kontakta Sucken (sucken@suk.se) så förmedlar vi kontakten.

Tolvstegsprogrammet: Ett program i tolv steg som hjälper dig att bli av med ditt missbruk genom ett andligt uppvaknande. Programmet är inte bundet till någon specifik religion eller ideologi. Det ursprungliga programmet finns i sin helhet i boken Anonyma Alkoholister (Stora Boken). Man kan arbeta med Stora Boken även om man har ett annat missbruk än alkohol.

Tolvstegsgemenskaper: En tolvstegsgemenskap är en gemenskap av tillfrisknade personer som nu hjälper andra att bli friska genom att arbeta med de 12 stegen. Gemenskapen är inte bunden till någon annan organisation, behandling, kyrka eller politiskt parti. Hjälpen är gratis och du får vara anonym.

Sponsor: en person som blivit fri från sitt missbruk genom att tillämpa de 12 Stegen och nu hjälper andra.

Exempel på tolvstegsgemenskaper: AA (Alcoholics Anonymous – Anonyma Alkoholister); DAA (Drug Addicts Anonymous – Anonyma Drogberoende); OA (Overeaters Anonymous – Anonyma Överätare); SLAA (Sex and Love Addicts Anonymous – Anonyma Sex- och Kärleksberoende)

Tolvstegsgrupp: En grupp i en tolvstegsgemenskap. En grupp kan ha ett eller flera möten i veckan dit man kan komma utan att föranmäla sig.

Grupper som kan hjälpa dig att tillämpa Stora Boken: AA, Nybörjarmöten och Into Action-grupper. För tider, se www.intoaction.se; DAA, Stora Boken-gruppen. För tider se www.daa.nu; OA, Stora Boken-gruppen. För tider se www.oa.org

سقة بة سة ذمة سة قوفای
ینی قز قایة ای هک

Ett stormigt Liv i Andens Kraft

Mariam Bawardy föddes 1846 i Abelin i Palestina och döptes tio dagar senare. Familjen kom från Libanon och var mycket fattiga. När Mariam var två år gammal dog föräldrarna. Mariam blev omhändertagen av en faster och flyttade senare till Alexandria.

Redan som fyraåring började Mariam söka Gud. Hon tyckte om att vara ute i trädgården, där hon reflekterade över Skaparen. Hon gick inte i skola och lärde sig därför aldrig att läsa och skriva. Vid sju års ålder drevs hon av en stark längtan att ta emot eukaristin, efter flera bekännelser lyckades Mariam få prästens tillåtelse.

När Mariam var 13 år ville man gifta bort henne, men hon vägrade. Som straff fick hon arbeta som tjänarinna i hemmet. När en muslimsk man försökte få henne att konvertera till islam för att gifta sig med henne, svarade Mariam att hon aldrig ville överge sin tro. Av ilska skar mannen upp strupen på Mariam och lämnade henne att dö i en mörk gränd.

Mariam berättade senare att hon faktiskt hade dött, farit till himlen, sett Herren och Jungfru Maria, och även fått återse sina föräldrar. Men Mariams liv på jorden var inte fullbordat – hon vaknade till liv igen och befann sig i en grotta, tillsammans med "en nunna i himmelsblå kläder".

Systemen hade plockat upp Mariam från gatan, fört henne till en skyddad plats och sytt ihop hennes hals. Kvinnan berättade för Mariam om hennes framtid – hennes resor och livet som nunna. Senare i livet talade Mariam om kvinnan som Jungfru Maria.

Mariam var 13 år, ensam och övergiven. Hon började arbeta som hembiträde hos en kristen familj som visade sig vara avlägsna släktingar. De kände inte igen henne, och Mariam gav sig inte till känna. Hon levde som en av de fattiga med bara en klänning och hon gav sin lön och sin lediga tid åt de fattiga.

Efter att ha rest och arbetat på flera håll i Mellanöstern trädde Mariam år 1867 in som oskodd karmelit i Pau, Frankrike, och tog namnet Maria av den Korsfäste Jesus.

Mariam var med och grundade ett kloster i Indien, återvände till Frankrike och grundade sedan ännu ett kloster i Betlehem. Mariam dog av kallbrand efter att hon skadats under byggnationen av klostret i Betlehem. Mariam saligförklarades av Johannes Paulus II 1983.

Hela Mariams liv präglades av Guds handlande; mirakulösa helanden, visioner, extaser, profetior och andra manifestationer av ett starkt övernaturligt liv. Hon var känd för sin kärlek till den Helige Ande, för sin ödmjukhet och lydnad. Under sina många extaser talade Mariam djupt och starkt om Gud. Hennes medsyster skrev ned och bevarade dessa verser. De berättade även att de sett henne levitera – lyftas upp i ett citronträd för att sjunga om Guds Kärlek. ❀

Belita Toppo

"Hela världen sover. Och Gud – så full av godhet, så stor, så värdig all lovsång – Honom glömmar man! Ingen tänker på Honom!

Se, naturen lovsjunger honom. Himlen, sjärnorna, träden, växterna, allt lovsjunger Honom.

Men människan – som känner Hans välgärningar, som borde lovsjunga Honom – hon sover! Kom, låt oss väcka hela världen!"

Källor: http://www.katolik.nu/html/artcl_mariam.htm
<http://www.carmelites.ie/Saints/maryofjesuscruccified.htm>
<http://www.mliles.com/melkite/typicon08maryofjesuscruccified.doc>

Hur nära vill vi komma?

Den som vågar gå helgelsens väg kommer att finna den sanna lyckan.

Det är en frestelse för oss kristna att betrakta oss som fullvuxna i tron, utan något behov att växa mer. Kanske är man ganska nöjd med att man tar sig iväg till kyrkan varje söndag och ber aftonbön varje kväll, medan man resten av veckan mer eller mindre inte låtsas om sin kristna tro alls. Eller så kanske man redan betraktar sig som ett fullfjädrat helgon, med sitt fullspäckade böneschema och i ens egna ögon så fromma liv.

Oavsett vilken situation man befinner sig i så är det alltid lika farligt med inställningen att Gud redan har fått en tillräckligt stor plats i mitt liv, och att jag nu lugnt kan slå mig till ro. Gud måste på något sätt genomsyra allt vi gör, och att nå fram till det är ett livslångt projekt.

Många gånger har vi kanske en liknande inställning som den rike unge mannen som frågade Jesus: "Vad skall jag göra för att vinna evigt liv?" Han såg budorden som någon slags checklista med minimikraven för att komma till himmelen. Men varför nöja sig med det minimala, när det inte finns någon gräns för hur stora underverk Gud kan göra med oss, om vi bara är villiga att överlämna oss åt den helige Andes ledning?

Frågan vi borde ställa är snarare: "Hur nära Gud kan jag komma?", eller "Hur stort helgon kan jag bli?", vilket egentligen är synonymt med "Hur lycklig kan jag bli?". Vi är ju skapade till Guds avbild, och vi kan inte finna den sanna lyckan annat än genom att bli det som vi är skapade för att vara, nämligen helgon. Som den helige Augustinus så vackert uttryckte det: "Herre, du har skapat oss för dig, och vårt hjärta är oroligt till dess det finner vila i dig."

Att leva ett sant kristet liv, att bli helig, handlar inte bara om att lyda Guds och Kyrkans bud samt att ägna mycket tid åt "andliga saker" som att be och gå i mässan. Faktum är att ett av de största misstagen man kan begå är att dela in livet i "andliga" och "oandliga" aktiviteter,

för egentligen är allting andligt. Som Augustinus också sade: "När vi samlas i kyrkan, lovar vi Gud på ett sätt. När var och en sedan går till sitt, upphör han på ett sätt att lova Gud, men han upphör inte att leva väl, och lovar därmed ändå alltid Gud."

Att "leva väl", det är att i varje ögonblick av sitt liv göra det som den helige Ande inspirerar en till. Det kan vara att sköta sina studier eller sitt arbete så pliktstroget som möjligt, att frivilligt hjälpa till med matlagning, diskning och städning i hemmet, att visa kärlek och omtanke för dem som har det svårt, att kunna erkänna sina fel och brister, att anstränga sig för att sprida glädje till sin omgivning även när man själv inte är på så bra humör, att från första början stå emot alla frestelser man utsätts för, eller att alltid göra den där lilla extra uppoffringen för sina medmänniskor. Att bli helig handlar för det mesta inte om att utföra några mäktiga storverk, utan om många små kärlekshandlingar i det fördolda.

Samtidigt som det är viktigt att själv sträva efter helighet, så måste man vara vaksam på att detta inte leder till självcentrering. Som Wilfrid Stinissen skriver i boken *Störst av allt är kärleken*: "Den sanna heligheten är att inte längre säga: 'Jag måste bli helig', utan 'Du allena är helig.' Att glädja sig åt Guds helighet, att längta efter andra människors helighet, det är äkta helighet."

Den helige Ande har en unik väg till helighet för var och en av oss, som alltid har sin grund i det dubbla kärleksbudet: "Du skall älska Herren, din Gud av hela ditt hjärta och din nästa som dig själv." Av egen kraft klarar vi inte att bli heliga, men med Guds hjälp är allting möjligt. Det enda som krävs är att vi vågar släppa taget och låter oss dras med av Andens vind. ❀

Gustav Ahlman

Få människor anar vad Gud kunde göra av dem om de utan förbehåll ville överlämna sig åt nådens ledning, om de förnekade sig själva och helt överlämnade sig åt den Gudomlige Mästaren, så att han kunde forma deras själar mellan sina händer.
Oremus, s. 435

I FÖRNYELSENS TJÄNST

Dominik har fått sitt drömjobb – att bereda väg för den Helige Ande bland unga katoliker i Tyskland.

Text & Bild: Kristoffer Mauritzson

Jag möter Dominik Heen på en konferens i Tjeckien. I ett före detta kommunistuniversitet har ca 300 kristna, främst katoliker, samlats kring temat "Att leva som hoppets folk". I fem dagar varvas bön, lovsång och liturgi med undervisning, workshops och gemenskap. Allt präglas av den Karismatiska Förnyelsens (se nästa uppslag) maning till omvändelse, bön, mission och liv i den Helige Andes kraft. Orden Jesus is Lord! – Jesus är Herre – återkommer ständigt, som grunden för världens, kyrkans och den enskildes hopp.

En av huvudtalarna är Fader Raniero Cantalamessa, en italiensk capuchinmunk, präst och professor i klassisk litteratur. Han be-

rättar om hur han på 70-talet kom i kontakt med den katolska karismatiska rörelse som växt sig stark i Amerika och resten av världen. Trots sin kritiska hållning till rörelsen och dess uttryck, fick Fr Raniero uppleva en förnyelse av sitt eget liv och sin egen tjänst, genom ett mer personligt förhållande till Jesus som herre och vän. Sedan dess har han figurerat flitigt som predikant i karismatiska kretsar inom och utanför katolska kyrkan. Sedan 1980 är han även Påvens hovpredikant under faste- och adventstiden. Det är en fascinerande person, med ett mycket starkt vittnesbörd.

KARISMER OCH FRUKTER, DELAR AV ETT ANDLIGT LIV

Den Helige Ande är kyrkans själ, kyrkans inre livskraft. Anden håller ihop de olika lemmarna och förenar dem med huvudet, Jesus. Anden är verksam i alla sakrament, i Guds Ord och i varje människas liv som är inriktat på det Sanna och det Goda. Det är Anden som öppnar våra ögon för vem Jesus verkligen är, och som manar oss att följa Honom troget.

När Anden bygger upp Kyrkan, rustar Han henne med sina gåvor – nådegåvorna, eller "karismerna". Karismerna är många och olika, men syftar alltid till att bygga upp och stärka Kristi Kropp. "Hos var och en framträder Anden så att den blir till nytta" (1 Kor 12:7). Gåvorna ges alltså inte som en "belöning" åt den enskilde, utan för att Kyrkan som helhet skall växa.

Karismerna är övernaturliga till sitt väsen, och går alltså utanför det som en människa själv kan prestera. Med karismerna handlar Guds Ande genom och tillsammans med den troende. Stark tro och

djup bön, profetiskt tal, särskilda insikter, helande kraft – detta är bara några av de gåvor som Anden kan ge genom dem som vill tjäna Gud.

Men även generositet, glädje, frimodighet och mindre spektakulära gåvor hör till Andens verk för att bygga upp och helga Kyrkan. Ingen nådegåva kan "befria" en person från att underordna sig kyrkans herdar och läroämbete. En karism är inte heller ett tecken på att en person är extra helig – vi måste alla ständigt fortsätta vandra i omvändelse, och bereda väg för Andens frukter: ödmjukhet, kärlek, tålmod, självbehärskning o s v.

Gåvorna ges alltså "utifrån", medan frukterna växer fram i vår egen person – allt i Andens kraft. Utan Andens frukter kan en person inte växa i helighet, även om hon har de mest spektakulära gåvorna.

Kristoffer M

Läs mer:

Katolska Kyrkans Katekes, artikel 797 och framåt.

Joels bok (Gamla Testamentet) kapitel 2:28

Evangeliet enligt Johannes, kapitel 16

Apostlagärningarna, kapitel 2

Paulus första brev till de kristna i Korinth, kapitel 12 och framåt.

Paulus brev till de kristna i Galatien, kapitel 5, vers 13 och framåt.

Näväl – Dominik Heen arbetar som ungdomskonsulent för den katolska karismatiska förnyelsen i Tyskland. Rörelsen samlar ca 2 000 ungdomar i 15 regioner. Varje region har ett ledarteam som varje år arrangerar mellan fem och åtta helger för ungdomarna. Dominiks roll är att stödja regionerna i detta arbete.

Hur skulle du beskriva den karismatiska förnyelsen för en tonåring som aldrig kommit i kontakt med den?

Om man vill förstå den karismatiska förnyelsen måste fokus vara på den gemensamma erfarenheten; att tron är mer än att gå i söndagsmässan, sitta i katekes och gifta sig i kyrkan. Vi som är engagerade i rörelsen delar erfarenheten av ett avgörande möte med den Levande Guden. Förnyelsens fokus är på den troendes personliga erfarenhet av pingsten – av den Helige Andes gåva.

Den karismatiska förnyelsen som organisation försöker skapa tillfällen för ungdomar att erfara Guds kärlek, att möta Jesus som sin personlige frälsare och herre, och att ta emot den Helige Andes kraft i vardagen. Vi fokuserar på bön och lovsång, undervisning och en tydlig förkunnelse av Evangeliet. Vi har också väldigt roligt tillsammans. Att vara kristen är inte det samma att vara tråkig. Vi vill att ungdomarna skall få uppleva vilket äventyr det är att leva med Jesus.

Vilken är den vanligaste fördomen som folk har gällande den karismatiska förnyelsen?

Jag tror det är, lite överdrivet, att karismatiker lever i en annan värld där de desperat söker efter andliga upplevelser; att vi glömt bort den praktiska, sociala biten av att förkunna evangeliet. Traditionellt ungdomsarbete i Tyskland är väldigt fokuserat på det sociala. Man vill bygga ett gott samhälle, men glömmen ofta bort det centrala budskapet i Evangeliet: den personliga relationen med Jesus; erfarenheten av förlåtelse och att få delta i Hans verk.

Hur blir ni bemötta i församlingarna?

Det är såklart väldigt olika, men över lag är det tyvärr mer misstänksamhet än välkomnande. Rörelsens mål är inte att gå in och förändra i församlingars gudstjänstformer eller liknande, men vi vill finnas där med vårt vittnesbörd – om möjligt med stöd från församlingarna. Vissa församlingar är mycket hjälpsamma med lokaler och annat. I andra församlingar finns det ingen kontakt alls, vilket är väldigt tråkigt.

Hur gör ni för att nå ut till de unga?

Jag tror att det bästa och mest naturliga sättet är att ungdomar berättar om sin erfarenhet för sina vänner, och bjuder med dem till en samling: ”Detta har förändrat mitt liv, vill du hänga med?” Oftast är det så det går till.

Det händer även att vi informerar om vår verksamhet i slutet av en söndagsmessa. Ibland är det inga ungdomar närvarande, men det finns många vuxna som vill se ett levande ungdomsarbete.

Vi är också mycket noga med att allt vårt presentationsmaterial skall hålla hög kvalitet – hemsida och broschyrer måste vara snyggt gjorda, även om det inte är det avgörande för vårt budskap. En modern och väl fungerande hemsida är kanske det viktigaste sättet att nå ut. ❀

Läs mer om den karismatiska förnyelsen i Katolska Kyrkan på nästa sida.

Namn: Dominik Heen

Ålder: 27

Från: Ravensburg, Tyskland

Utbildning: Socionom och religionslärare.

Anställd som ungdomskonsulent av Katolska Karismatiska Förnyelsen i Tyskland sedan 2006.

Bilderna, från vänster:
Dominik utanför Prags katedral, efter konferensen. Kaffepaus – ett universellt sätt att umgås; den svenska delegationen avnjuter tjeckisk lunch; en livfull avslutningsmessa på konferensen.

Katolska Karismatiska Förnyelsen?

1967 höll en grupp studenter på Duquesne University i USA en reträtt. Efter bön och läsning av Apostlagärningarna upplevde många av studenterna vad som kallas ”dopet i den Helige Ande” – en upplevelse av Guds närhet, kärlek och kraft. Denna erfarenhet väckte ett fördjupat böneliv, en förnyad kärlek till Kyrkan, en djupare förståelse av Bibelns skrifter – allt som en del av en personlig relation till Jesus som Frälsare och Herre.

Rörelsen spred sig snabbt över USA och hela världen, när allt fler tog emot dopet i den Helige Ande (vilket inte är ett ”andra dop”, utan ett djupare mottagande av den Ande som ges i dopet). Rörelsen är särskilt stark i de fattigare delarna av världen, och ca 120 miljoner människor ansågs delaktiga i rörelsen i början av 2 000-talet. Dock finns det inget medlemskap och ingen enhetlig form eller struktur för förnyelsen.

De tre påvarna Paulus VI, Johannes Paulus II och Benedikt XVI har alla erkänt rörelsen och dess betydelse för ett förnyat liv i kyrkan. Samtidigt har de varit noga med att skapa strukturer för att behålla rörelsen inom den Katolska Kyrkans lära och liv. Idag finns ett internationell organ, ICCRS (International Catholic Charismatic Renewal Services), som lyder under det Påvliga Rådet för Läkarna. Kristoffer M

”Tids nog kanske jag kan vittna”

Marta är på väg till Sidney

Pingsten firade jag i år på Marielund utanför Stockholm, en fantastisk plats att andas ut på. Men syftet med helgen var inte att vila i första hand. Jag var där på förberedelseläger inför Världsungdomsdagarna i Sydney, och tillsammans med de andra deltagarna fick vi svar på alla de praktiska frågor som rör resan, vad vi bör packa och vilka tider som är viktiga att komma ihåg.

Vi fick också fundera kring temat på VUD: ”Ni skall få kraft när den helige anden kommer över er, och ni skall vittna om mig.” För många är det här en självklarhet. Varje gång man sitter i kyrkan och lyssnar till predikan, sjunger eller ber, uppfylls man av ny kraft, det bara är så. Skönt för er, för så känner jag väldigt sällan.

Instället sitter jag i kyrkbänken och knorrar. Jag förstår ju vad prästen vill ha sagt och det är väldigt mycket bra saker, saker som jag borde nicka och hålla med om. Men det gör jag ändå inte. Ett tag tänkte jag att det är ett tecken på att jag borde sluta gå till kyrkan, att jag inte alls är troende. Tills jag kom fram till att som kritisk och sökande artonåring är det här ingenting konstigt. Tids nog kanske jag kan vittna om Gud på det sätt som Kyrkan vill, men innan dess vittnar jag i den grad jag kan.

Min tro och min bön är under uppbyggnad, och ingenting som kyrkan säger kan få den utvecklingen att gå fortare än den gör. Att vittna om Gud är mycket svårare än vi tror, eftersom vi måste kunna stå för att vi själva lever som vi lär. Hur många kristna kan egentligen med rent samvete säga att de gör det? Jag kan det inte. Men jag försöker, hur tufft det än är och hur svajig min tro än är vissa gånger så vill jag inte ge upp den.

Det spelar ingen roll hur jag talar om Gud, vilka ord jag använder. För mig är andlighet outhärlig och det är det jag hoppas att människor kan se lysa genom mig. Jag tror att människan behöver andlighet oavsett vilken religion eller livsåskådning hon tillhör. Vi är ute efter samma sak, att nå djupet av oss själva där det bor en gudomlighet, som ger oss just den kraft vi behöver för att kunna leva det liv vi eftersträvar: i fred med oss själva, våra medmänniskor och vår värld. Anden är där vi är, så lät oss snacka mindre och bara leva som vi vet att vi borde! ❀

Marta Forsberg

Inför. VÄRLDS UNGDOMS DAGARNA

- Världsungdomsdagarna (VUD) är det största ungdomsevenemanget i världen.
- VUD08 i Sydney firas mellan 15 och 20 juli.
- Det är den 23:e VUD:en, och Sydney är den tionde staden att stå som värd för den internationella samlingen som hålls vart annat eller vart tredje år.
- Omkring 225 000 pilgrimer väntas dyka upp i Sydney, varav 125 000 utländska besökare.
- Pilgrimerna kommer att kunna delta i katekeser, gudstjänster, korsvägsandakter, konserter, filmvisningar, konstutställningar, workshops, debatter, teater och mycket mer.
- 8 000 volontärer kommer att arbeta under veckan. Ca 2 000 präster och 500 biskopar deltar också.
- 100 000 pilgrimer kommer att bo på skolor och i församlingar i regionen.
- Ca 500 000 förväntas delta vid den avslutande mässan med påven på Randwick-stadion.
- En nyhet är att deltagarna kommer att kunna få dagliga sms med budskap från påven. Det kommer också att öppnas ett internetforum, för att lättare kunna hålla kontakt efter VUD.
- Det bor lite mer än 5 miljoner katoliker i Australien, vilket motsvarar en fjärdedel av befolkningen. 1,5 miljon av dem bor i Sydney-regionen.

För Guds skull

V arför ska man åka på en Världsungdomsdag? Svaren kan vara många, men en viktig anledning tycker jag är att få möta en kristen gemenskap – en gemenskap av katolska ungdomar. Dock borde vår längtan och vårt sökande efter Gud komma först och främst, inte minst på en sådan resa.

När jag för åtta år sedan satt på tåget på väg till Världsungdomsdagen i Rom läste jag den lilla pilgrimshandboken som vi fått för att förbereda oss på vår resa. På baksidan hade biskop Anders skrivit några rader som gick rakt in i mitt hjärta. Han skrev att han ändå ville varna oss för att efter en sådan resa kan man inte räkna med att komma tillbaka som samma människa, att det som varit viktigt tidigare bleknar bort och ersätts av något nytt.

Jag tänkte: "Om detta bara ville hända mig, vad jag önskar att denna resa ska förändra allt!" Gud såg till mitt hjärtas önskan och jag kan helt ärligt säga att världsungdomsdagen i Rom år 2000 var min port till livets väg. Det var min första och hit tills enda resa till Världsungdomsdagarna. Men jag fick så mycket i Rom, så mycket att leva av! Jag mötte ett hav av människor som förstod min tro. Detta hav sjöng tillsammans, bad tillsammans, åt tillsammans, skrattade tillsammans, samtalande tillsammans.

Jag mötte också synden och besvikelsen över hur vi människor kan behandla varandra. För det vore fel att försöka få en Världsungdomsdag att framstå som ett fullkomligt paradiset. Det finns mycket nåd och kärlek bland en sådan väldig samling av troende ungdomar men tyvärr finns även den mörka sidan med, det som är en del av vår jordiska lott.

Just därför är det så välsignat att få samlas i korsets tecken, som har fötterna i jorden men huvudet i himlen. Jag uppmuntrar alla att resa på en Världsungdomsdag, men ber er att inte glömma att sätta Gud främst och att låta Honom sätta er främst! ❀

Matilda Löfström
(Matilda syns på tidningens framsida)

Den nya styrelsen

Vid årsmötet i mars valdes SUKs nya styrelse. Här presenterar de sig lite kort.

Namn	Sara Lann	Ravi Elia	Elisa Jerjis	Ermias Misgina	Gidena Gebray
Ålder	22	24	24	23	24
Bor	Umeå	Uppsala	Uppsala	Stockholm	Uppsala
Gör	Läser till läkare.	Studerar	Studerar, ekonomiprogrammet.	Läser till elektriker, jobbar deltid på posten.	Studerar, jobbar
Motto	"Var dig själv, alla andra är redan upptagna" (Oscar Wilde)	Om du vill ha en vän – var en vän!	Behandla andra som du vill bli behandlad.	Sanning är Stolthet.	Behandla andra så som du själv vill bli behandlad.

Mazin Noel	Rickard Persson	Andreas Johansson	Nesma Maruwge	Ola Samnegård
31	24	21	Snart 24	32
Södertälje	Norrköping	Umeå	Jönköping	Lund
ST-läkare, invärtesmedicin & kardiologi.	Läser till lärare.	Pluggar till sjuksköterska.	Pluggar till undersköterska, siktar mot barnmorska.	Ideell skribent
Lär känna Jesus språk; Kärlek.	Snålhet räcker inte långt, ärlighet och givmildhet räcker längre!	Humor är som champagne: den torra är bäst.	Det är bara du själv som kan uppfylla dina drömmar, så sluta aldrig kämpa för det du vill uppnå!	Missionera mera!

Sankta Maria folkhögskola & SUKs-S
inbjuder unga katoliker 18+ till

ABISKO

3 - 13 augusti

Vandring med Gud i gränslös natur
med Broder Jakob Iturralde-Mack OCD
och diakon Björn Håkonsson
Enstaka platser kvar!

Avstånd till vardagen
Överlevnad i lappländska vildmarken
Nattens och dagens tideböner

Avreseort: Stockholm, Arlanda. Övernattning i stugor längs Kungsleden. **Krav:** Rimligt god kondition och hälsa samt vilja att hjälpas åt när det blir jobbigt på olika sätt. Intresse av att utvecklas och hitta sin egen väg med Gud.

Pris: 1.500 kr allt inklusive (Sthlm t/r + kost + logi). Ansökan med några rader om dig själv till diakonenspost@hotmail.com. Senast 1 juli

Frågor: Tel. 046 - 18 89 00,
Diakon Björn Håkonsson

Praktisk ledare: Sankta Maria folkhögskola,
Malmö

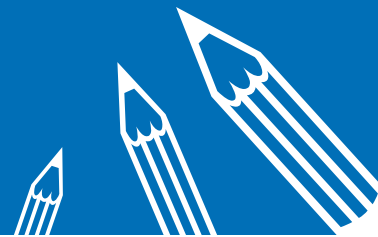
Miljöproblem, piratkopiering, hemlöshet, utanförskap, mobbning, internetporr, abort, missbruk, våld, gruppträck...

VAD SKALL VI GÖRA? Skrivtävling i Sucken

Temat för nästa nummer av Sucken är "Samhällsansvar". Hur tycker du att en ung katolik bör ta ansvar i samhället? Hur älskar vi vår nästa helt konkret?

Skriv ner dina funderingar, på högst en A4, och skicka till sucken@suk.se, eller till Sucken, SUK, Box 4007, 102 61 Stockholm. Senast 31 augusti!

Vi publicerar så många bidrag som möjligt, och två vinner den spännande och inspirerande boken "Den helige Franciskus av Assisi", av Johannes Jørgensen

En övertygad ateist promenerar längs en stig vid en ravin. Plötsligt rämnar marken under hans fötter i ett jordskred och han faller mot en säker död. Men ett litet träd som växt ut från klippan hindrar hans fall. Mannen hänger från trädet med en hand, och tänker: "Okej, jag har ingenting att förlora, jag kan lika gärna be en bön".

- Hör du mig, O Gud?

Efter en stund hörs en röst:

- Jag hör dig.

- Rädsla mig, så skall jag tro på Dig!

Så säger ni allihop, men sedan tror ni ändå inte.

- Snälla, jag lovar att tro på Dig ...kom igen, jag tror nu!

- Okej då, klart jag vill rädda dig mitt barn. Släpp bara taget om grenen.

- Va! Tror du jag är dum i huvet eller?

Så är det. När vi släpper taget om det som vi klamrat oss fast vid, det som vi gjort till vår "säkerhet" mitt i livets kaos - först då kan vi erfara hur Gud griper in och bär oss. Men allt för ofta stannar vi kvar i det trygga precis som mannen, och går miste om Gud. **Kristoffer M**

TRO?

Bilder: Gabriella Altunkaynak/Rachel Celik

TILLSAMMANS MOT FRAMTIDEN

Den 3 – 5 maj hölls Stockholms Läns Unga Katolikers (SLUK) framtidskongress, på Ansgarsgården utanför Flen. Kongressens första syfte var att främja samarbetet mellan lokalföreningarna inom SLUK genom att träffas, lära känna varandra personligen och skapa kontakter. Det andra syftet var att belysa och ta tag i frågor och problem som finns i lokalföreningarna.

Samlingen öppnades av SLUKs ordförande Jonvel Kako, vilket följdes av en introduktion till SUK och SLUK av ungdomskonsulent Cecilia Bergman. Lokalföreningarna presenterade därefter sig själva och sin verksamhet. Här tydliggjordes de stora skillnaderna mellan föreningarna, men också flera likheter. Gemensamma problem som behandlades under kongressen var bl a samarbetet med församlingspräster; svårigheter att behålla äldre ungdomar i föreningarna samt ekonomiska problem.

På lördagen hölls föredrag och diskussion kring ledarskap i lokalföreningar, samt vikten av formulerade mål och visioner för varje förenings verksamhet. Stifts-ungdomspräst Broder Johan Lindén OP talade också om prästens roll i kyrkan, vad ungdomsföreningarna kan förvänta sig av prästerna i stiftet, samt vad kyrkan bör

kunna förvänta sig av ungdomarna. Broder Johan berättade också om SUKs inträde i det kristna studieförbundet Bilda, och vad det kommer att innebära för förbundet – framför allt möjligheten till bättre utbildningar, främst i trosfrågor. SUKs vice ordförande Ravi Elia höll i en diskussion om vilken ställning tron har i lokalföreningarna, och hur tron kan förankras och förstärkas ytterligare i föreningarna. En viktig fråga var hur man främjar ett fortsatt engagemang även efter konfirmationen.

Kontakten med församlingsprästerna diskuterades också under lördagen – en stundtals stormig diskussion. Broder Johan försökte också tydliggöra de problem som prästerna möter i ungdomsarbetet, kulturkrockar och liknande.

Ett utökat samarbete inom SLUK diskuterades först i smågrupper och sedan

i helgrupp. Ett återkommande tema var behovet av bättre kommunikation och fler möjligheter att mötas och nätverka. Det sista passet ägnades åt möjligheten att satsa på social verksamhet, vilket biskop Anders föreslagit i sitt brev till SLUK.

Ordförande Jonvel förklarade också hur bidrag kan sökas från SLUK, och hur pengarna helst skall användas. Avslutningsvis diskuterades möjliga förbättringar inom SLUK, och kommande aktiviteter inom förbundet presenterades. Allt avslutades med fest och umgänge på lördag kväll, samt tidig mässa och utvärdering på söndagen. De ansvariga uppfattade kongressen som mycket lyckad och givande, och vill rikta ett särskilt tack Ravi, Gabi, Nesma, Joax, Sr Basma, Br Johan och alla som bidrog till att göra kongressen så bra. ❁

Patrik Janus/Kristoffer M

LYCKAD FOTBOLLSFEST I ÖREBRO

Det datumet som alla pratade om var den 19:e april 2008. Det var nämligen då det var dags för öd-MJUKhetsturneringen 2008. Efter 2007 års succé tänkte vi i MJUK att det var dags igen.

Inbjudan skickades ut till alla katolska ungdomar runt om i Sverige och vi var 16 lag som spelade. Det fanns representanter från stora delar av Sverige, bl.a. Stockholm, Norrköping, Västerås, Eskilstuna, Uppsala och Södertälje. Som mest var vi 200 personer på plan och i publiken.

Turneringen var uppdelad i gruppmatcher, därefter kvartsfinaler, semifinaler och till sist den spännande finalen. I den första semifinalen lyckades KUF Södertälje 1 vinna mot Polen 1 och i semifinal

två vann KUF 2 mot Peking. Alltså två KUF Södertälje-lag i final. Det var bäddat för spänning, massor av mål och härliga finter. Finalmatchen slutade dock oavgjort och gick till straffar. Till sist lyckades KUF 2 vinna hela ödMJUKhets-turneringen 2008.

Det var en mycket givande turnering, det är fint att så många ungdomar var villiga att resa så långt för MJUKs turnering. Vi är dem evigt tacksamma och hoppas att vi ses på nästa turnering!

Diana Osta, 17 år, Västerås – Vad tyckte du om turneringen?

Det var mycket bra och välorganiserat. Det var roligt att det var så mycket folk, nästan tre gånger fler än vad vi var förra året.

Har du haft roligt?

Ja, jag har verkligen haft jätteroligt. Inte bara när jag spelade, utan även på läktaren. Det har varit en bra stämning hela tiden. Det har dessutom varit en otrolig upplevelse för mig som katolik.

Vad kunde man gjort bättre?

Bättre? Hm, ibland kunde det bli lite tufft spel på plan. Folk tänkte inte på varför vi var där, man glömmer lätt när man spelar. Men vi var ändå där för att vi alla är katoliker och ska skapa en gemenskap, inte för att vinna turneringen.

Något annat du vill säga?

Ja, tack för en super turnering och tack för priset som bästa tjej! Jag ska vinna pokalen nästa år igen! ❁

Gabriella Altunkaynak

Samtliga bilder: Ghadir Hanoush

Skåningar i huvudstaden

Helgen 18 – 20 januari åkte åtta vuxna och tretton barn från Malmö till Stockholm under Vår Frälsares KBU:s ledning och med bidrag från SUK. Vi som åkte syns här på bilden med biskopen.

Syftet med resan var framför allt att de konfirmerade ungdomarna skulle lära känna varandra bättre och för att lägga grunden för en ungdomsgrupp. Under helgen hann gruppen besöka biskop Anders, lära känna ungdomar i S:ta Eugenia församling, gå på museum och utforska huvudstaden.

Så här berättar Kristian om besöket i Domkyrkan och hos Biskop Anders: ”Först besökte vi Domkyrkan och det var fint inuti och den har byggts ut. Sen besökte vi Biskop Anders där han arbetade. Vi pratade mycket om vad han gjorde och vi fick alla varsin rosenkrans. För det mesta var det roligt.”

Sara ger en sammanfattning av hela resan: ”Jag tyckte att det var jätteroligt! Jag är jätteglad att jag kunde åka. Det roligaste var när vi åt på Pizza Hut. Jag skrattade jättemycket och åt samtidigt en Hawaii-pizza. När vi var på Tekniska museet tyckte jag att det var lite tråkigt. Man kunde inte göra så mycket där. Men jag tyckte om att gå i gruvan. Jag hade väldigt svårt att sova för att det var någon som snarkade! Jag älskar Stockholm och vill åka dit igen.” ❀

Arlene Karlsson och Andreas Dahlgren

Malmögruppen med biskop Anders; ungdomssamling i S:ta Eugenia; mässa i Domkyrkan

Nyfiken på katolsk tro?

Vem är Gud?

Har djur samma värde som människor?

Hur ser Katolska kyrkan på andra religioner?

Varför är Katolska kyrkan mot abort?

25 frågor och svar om katolsk tro besvarar de vanligaste frågorna som katoliker brukar få. Häftet har i första hand tagits fram för personer som gör studiebesök i våra katolska församlingar men är en nyttig baskunskap för alla som på ett enkelt sätt vill förklara sin tro i vårt svenska samhälle.

25 frågor och svar om katolsk tro är utgivet av Katolska Pedagogiska Nämnden.

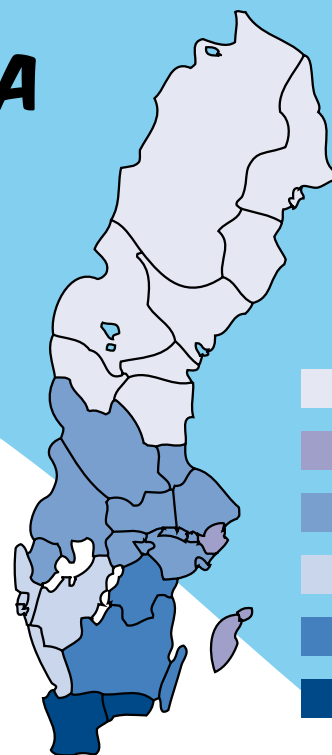
Häftet är gratis och kan beställas (mot portoavgift) på kpn@katolskakyrkan.se, fax: 08-462 94 35, tel 08-462 66 32

Prästen frågar lille Peter i bikten:

- Det är väl inte du som tagit pengar ur kollekten?
- Nej, det har jag inte gjort, men tack för tipset!

PÅ GÅNG I REGIONERNA

SUKs-S

13 till 20 juni: Barnläger med temat Skapelsen för barn, 7-13år

3 – 13 augusti: Fjällvandring i Abisko (se annons sid. 17)

4 oktober: Konfirmanddag samt ungdomsmässa.

31 okt – 2 nov: Allahelgonaläger för tonåringar

Kontakt: magnuswallerek@hotmail.com

KESÖ

Info, kontakta Isabell Kulig:
isabell_kulig@hotmail.com

MJUK

6-8 juni: Läger i Gävle. St. Paulis Unga Missionärer bjuder in alla ödmJUKa till 3 dagar fyllda med aktiviteter!

Juli/augusti: Resa till Uppsala, Stockholm och besök på Gröna Lund.

Augusti och framåt: Massa läger inplanerade, mer information kommer...

Kontakt: gabialtun888@hotmail.com

DUNK

Barnläger v. 33!

Kontakt: offe_johansson@hotmail.com

SLUK

22-24 augusti: reträtlläger för alla regioner, på Marielund utanför Stockholm.

Kontakta Jonvel Kako för mer info: k_jonvel@hotmail.com
Tel: 0737 – 24 91 72

SUK Väst

Kontakt: Barn- och ungdomskonsulent Peter Ludvigsen
Mejl: ludde@suk.se, Tel: 0705 – 93 06 46

PUKIS

Polska Unga Katoliker i Sverige

Kontakt: Ordförande Maria Bialobrzaska
Mejl: missmaria_@hotmail.com

Geez Rite

Eritreanska och Etiopiska Katolska Ungdomsföreningen

Kontakt: Asfaha Kidanemariam
Mejl: asfaha.kidane@katolskakyrkan.se
Tel: 0739 – 52 09 75

Boktipsset

En bok man ska ta sig tid att låna på biblioteket i sommar är Taran Vandraren. Den skrevs av Lloyd Alexander för så länge sedan som 1967 och är fjärde boken i en serie på fem böcker som heter Krönikan om Prydain. Även om bokserien är gammal så är den ingalunda dammig eller dålig.

Böckerna är skrivna några år efter att J.R.R. Tolkien skrev sin Sagan om Ringen-triologi och har mycket gemensamt med den. Krönikan om Prydain utspelar sig i en värld både mycket lik och olik vår egen. Där finns barder med alltför livlig fantasi, underjordens välvilliga men surmulna dvärgar, blodtörstiga hirdjägare, obehagliga häxor, en och annan morsk prinsessa, mörkerfåglar och helt vanliga människor som söker sin plats i en värld fylld av både goda och onda varelser och ting.

Böckerna handlar om pojken Taran som är föräldralös och växer upp på trollkarlen Dallbens gård. Taran är, som de flesta andra, otålig med att bli stor och längtar efter strider och äventyr istället för det trygga livet på gården som Andre Grisvaktare. Äventyr får han mer än nog.

Det kan tyckas underligt att tipsa om en bok i slutet av en serie, men Taran Vandraren är den del som berörde mig särskilt. I den söker Taran ta reda på vem han är. Han ger sig av från sitt älskade fosterhem som så många gånger förut, men den här gången är annorlunda.

Den här gången ska han inte strida mot någon av landets onda varelser eller rädda någon. Han vill få reda på vilka hans föräldrar var och på så vis förstå vem han själv är. Därför börjar han sin resa utan att riktigt veta vad han söker eller var han ska söka efter det.

Med sig på färden har han sin ständige vapendragare Gurgi, som påminner om en god, pälsbeklädd Gollum.

På sina resor möter han både gamla vänner och nya fiender. Och färden blir inte som han tänkt sig. Tillsammans skildrar de fem böckerna en fantastisk saga, så ge dig nu ut på äventyr tillsammans med Taran, det vill säga: kila iväg

till närmsta bibliotek och låna hela bokserien!*

Bättre sommarläsning för yngre eller äldre är svår att hitta!

Momo Myrgren

*1: De Trennes Bok 2: Den Svarta Kitteln 3: Llyrns Slott 4: Taran Vandraren 5: Storkonungen

"Många helgon övervann sina svårigheter. När tänker du bestämma dig?"

Citatet är ur Kardinal Francis Xavier Nguyen Van Thuans (1928-2002) bok "Hoppets väg". Boken samlar 1001 korta betraktelser, skrivna under kardinalens långa fängelsevistelse i Vietnam.

Det är kristen tro så som helgonen och martyrerna visar den: kraftfull, utmanande, full av hopp och förtröstan. Ett viktigt budskap, särskilt i vår del av världen, där tron ofta blir något abstrakt och harmlöst.

Kristoffer M

Vill du veta mer om kallelsen till präst eller ordensliv?

Kallelsereträtt

19 – 21 september

Heliga Hjärtas Kloster, Omberg, med stiftets kallelseteam.

Pris: 400 kronor

Anmälan sker till msg. Göran Degen senast 1 september:

goran.degen@katolskakyrkan.se

0736 – 96 35 91

Riksförbundet Sveriges Unga Katoliker är ett ungdomsförbund med ca 3 000 medlemmar, varav en stor del är barn. 2009 firar vi 80 år som förbund. SUK består av lokalföreningar i hela landet, geografiskt organiserade i fem regioner och ett distrikt samt ett antal nationella grupper som är organiserade som nätverk över landet. Medlemmarna speglar en rik kulturell mångfald som står enad i vår kristna tro. Vårt arbete bygger mycket på lägerverksamhet och utbildning samt våra större evenemang världs- och stifts ungdomsdagarna.

SUK söker Ungdomskonsulent

Vi söker dig som vill arbeta för SUK i södra och västra Sverige. Du har ett engagemang i SUK och lust att tillsammans med regionerna, lokalföreningarna och församlingarna bygga en livskraftig verksamhet och struktur för de unga i kyrkan. Tjänsten är heltid, fördelad på region SUK's (60%) och SUK-Väst (40%). Arbetskontor kan förmedlas.

Du är kommunikativ och har förmåga att möta och inspirera barn- och ungdomar. Du har förmåga av att samordna och organisera verksamhet på ett självständigt sätt. Du har kännedom om SUK och Katolska Kyrkan och delar dess värderingar.

Dina arbetsuppgifter blir att i samråd med regionernas styrelser bedriva uppsökande verksamhet till lokalföreningarna, planera och till viss del genomföra läger och arrangemang samt att rekrytera och administrera medlemmar.

I SUK-Väst får du en kollega i Henry Jaunupe som arbetar som administrativ konsulent i regionen.

Utbildning som fritidskonsulent eller tidigare erfarenhet som ungdomsledare räknas som en merit. B-körkort krävs. Stor vikt läggs vid personlig lämplighet.

Tillträde 1 augusti 2008. Lön enligt överenskommelse (fast månadslön). I tjänsten ingår såväl helg- som kvällsarbete. Prövoperiod tillämpas. Tjänsten är en visstidsanställning på två år, med möjlighet till förlängning.

**Ansökan med meritförteckning, referenser och löneanspråk skickas före den 23:e juni till:
Sveriges Unga Katoliker, Att: Wojtek Tokarz
Box 4007, 102 61 Stockholm
eller wojtan@suk.se**

För upplysningar kring tjänsten, kontakta förbundets kanslichef Wojtek Tokarz, tel: 08-642 38 12

Posttidning B

Avsändare:

SUK

BOX 4007

102 61 Stockholm

Nästa nummer kommer i oktober. Tema: Samhällsansvar

**"Om vi inte
har någon fred,
är det för att
vi har glömt
att vi tillhör
varandra"**

Saliga Moder Teresa av Calcutta